Copie de pe scrisoarea lui [illegible] Popa catre V. Apostolov

2

den Haag 12/1973

Draga Victore,

Iti multumesc foarte mult pentru oboseala luata de a-mi expedia testamentul fratelui nostru decedat Vasile, cat si pentru comunicarile d-lui Seitan.

Testamentul, m'a surprins in concluzia si mai ales in motivarea ei. N'as fi crezut ca el in viata fiind, ar fi nutrit gandurile si sentimentele pe cari, trebuie sa presupun acum ca le avea fata de fostul nostru sef.

In corespondenta noastra, care dureaza de cativa ani, nu mi-a vorbit nici odata de reunificare, iar pe H.S. nu l-a amintit decat o singura data si anume in scrisoarea ultima primita dela el, care poarta data de 24 Aug. 1972. Il critica le un moment dat fiindca, " a scris in trei numere consecutive din Tara si Exilul (despre marele om roman in sensul vederilor Capitanului), dar nu a amintit deloc de drumul interior spre acest om nou, de nevoia unei tehnici spirituale, eliberatoare, de nevoia marelui educator care sa-i nasca pe oameni din nou, sa-i indrepte spre propriul lor centru de lumina si de stire. Noi, tocmai aicea am ingenunchiat si n'am putut inainta: in formarea omului nou. Avem navoie de oameni..etc ect."

Aceasta, precum si o afirmatie facuta intr'o scrisoare anterioara, din 1Mai 1972, in care spune ca " strangerea in jurul lui Vasile Andrei este un semn bun de revenire la dragoste si de maturizare" m'a facut sa nu-mi treaca prin gand ca el ar putea fi de partea cealalanta.

In sfarsit acum este clar ca lumina zilei. De ce si cum a ajuns acolo nu-i de analizat in acest loc.